

[Bouet.]

allerhøjeste Grad upopulær. Denne Samfundsklasse forstaaer ikke, hvorfor netop den skal kædes sammen med Arbejderklassen i dette Spørgsmaal. Funktionærklassen har ikke mere Forbindelse med Arbejderklassen som Stand betragtet, end saa mange andre har det, som Landbruget, som Sagførere, Læger o. s. v., hvem nævnes kan, der har en fast Indtægt; disse har lige saa megen eller lige saa lidt Forbindelse med Arbejderklassen, som Funktionærstanden har, og denne sidste kan derfor ikke forstaa, at der skal lægges en saadan Særskat paa den.

Man vil saa maaske indvende: Ja, men Funktionærklassen kan ogsaa faa Nytte af denne Lov. Og det er naturligvis rigtigt, men det er kun et Faatal af Funktionærerne, der overhovedet kan komme ind under Arbejdsreguleringen. Forholdene ligger saadan inden for de Virksomheder, hvor Funktionærerne er ansat, at det er overordentlig vanskeligt at regulere, og derfor er der kun slet og ret en Skat, som lægges paa dem til Hjælp for Arbejderklassen.

Nu har Funktionærstanden som saadan intet imod at være med til at bære sin Byrde for at hjælpe Arbejderklassen; men den har imod, at den specielt skal bære en Byrde, som burde lægges paa hele Samfundet. Og heri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at retteligt burde denne Byrde fordeles paa hele Samfundet. Loven siger jo ogsaa, at for saa vidt de Midler, der kommer ind ved Lønskatten, ikke strækker til, skal Statskassen betale. Men efter min Opfattelse var det naturligt, om det var Statskassen, der betalte det hele, og at Udgiften derefter deltes over hele Befolkningen.

Tager vi f. Eks. hele Tjenestemandstanden baade inden for Stat og Kommune, er der inden for den overhovedet ingen, der har Mulighed for at komme ind under Arbejdsfordeling, og for den store Privatfunktionærstands Vedkommende er Forholdet i det store og hele det samme. Men som Forholdene er i dette Land, ved vi alle, at naar engang en Minister har faaet en Skat gennemført, er det overordentlig vanskeligt, ja næsten umuligt at faa disse Penge fra ham igen, og jeg nærer derfor heller ingen Forventning om, at hverken de Bemærkninger, andre Medlemmer, eller de Bemærkninger, jeg her har fremsat, skal medføre, at man ændrer dette Forhold og gaar over til den Ordning, som er nævnt af mig og andre: at Byrden lægges paa hele Befolkningen.

Jeg vil derfor henstille, at Ministeren i alt Fald gaar med til, at den eneste Sats i Skalaen, som ikke har faaet en Nedsættelse, de, der har over 6 001 Kr. og skal betale 192 Kr. i aarligt Bidrag, ogsaa faar en Nedsættelse. En Indtægt paa 6 001 Kr. kan maaske nok lyde efter meget, naar man sætter den i Forhold til Indtægter paa 2 400 eller 3 000. Men man maa erindre, at de Funktionærer, som har opnaaet en Løn af 6 000 eller derover, er i en Alder, hvor deres Børns Uddannelse forestaar; de har nu engang, ganske naturligt, indrettet sig efter denne Indtægt, og med den Skat, som de nu skal betale f. Eks. af en Indtægt paa godt 6 000 Kr. — Mellemstanden fik ved den sidste Skattelovsændring en betydelig Forhøjelse —, betyder de 192 Kr. i Ekstraskat overordentlig meget, ja, maaske lige saa meget for dem, som det betyder for en i Lønklassen fra 2 400 indtil 3 600 at skulle betale 24 Kr. om Aaret. Jeg vil derfor meget henstille, at Ministeren, som jo ikke hidtil har stillet sig velvillig med Hensyn til at ændre denne Sats, vil være lydher, naar Sagen eventuelt kommer frem i et Udvalg. Der er ingen Mening i — saaledes som ogsaa fremhævet af mit Partis ærede Ordfører —, at man kræver saa stor Skat ind, at der i det Aar, Loven har virket, bliver 12½ Mill. Kr. tilovers.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg staaer som Talsmand for Masser af Funktionærer, baade Organisationer og Enkeltpersoner, der har henvendt sig til mig, beklaget sig over denne Uretfærdighed og har henstillet, at man under alle Omstændigheder sætter det Bidrag, som skal ydes, saa langt ned som muligt.

Arbejds- og Socialministeren (Kjær-bøl): Jeg takker de ærede Ordførere, som i Princippet har givet Tilslutning til Lovforslaget, selv om man jo ikke fra nogen Side har givet til Kende, at man er særlig tilfreds med den Ordning, der her er gennemført.

Den ærede Ordfører Hr. Leonhard Hansen nævnte bl. a., at han var utilfreds med, at Nævnets Bemyndigelse ikke var blevet udvidet ud over det, der skete ved den sidste Revision af Loven, og personlig er jeg ikke uenig med ham. Efter hvad der er meddelt mig fra Arbejdsfordelingsnævnet, vilde det have været naturligt, om man i visse Tilfælde havde kunnet afrunde et Omraade, inden for hvilket der var Mulighed for at tilvejebringe en Arbejdsdeling, og selv om jeg erkender — og synes vi alle maa erkende —, at det er et overmaade godt